

LUMTURO GEOGRAFIC SPRAVODAJ

vydává Rada LGS

no. 02

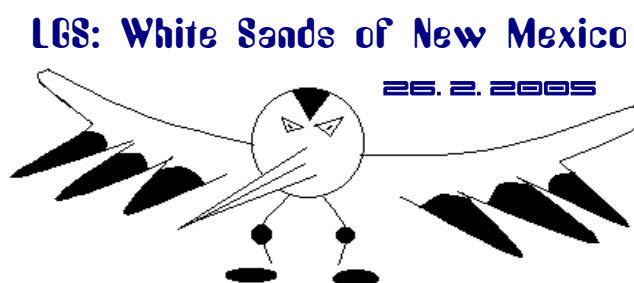
březen 2005

Drazí přátelé,

máme za sebou další měsíc. Jistě se ptáte, co asi tento měsíc přinesl nového. Ptáte se správně. Klub LGS má nové vizitky. Je s podivem, že jsou to již druhé vizitky v posledních třech měsících, ale co, máme na to. Přesto je lépe tyto kartičky neztrácet. Na nových vizitkách můžete objevit mj. nový znak LGS, který vidíte taktéž v záhlaví tohoto plátku, došlo také k napravení několika chybně uvedených jmen a celkovému zlepšení vzhledu. Zatleskejme za ně Dr. Zanderovi.

26.2.2005 White Sands in the New Mexico

První akcí byla výprava do Národního parku Bílé písky v USA. Jejím účelem bylo ověřit existenci unikátního tvora. Tento měl údajně vzniknout dlouholetou symbiózou čápa bílého s pýchavkou obrovskou. Ano, ovšemže to zní jako naprostý nesmysl, nicméně dostali jsme bohaté dotace a navíc: případný nález mohl rapidně zvýšit (již tak dost vysokou) prestiž našeho klubu. Posedla nás také neodolatelná touha po dobrodružství, takže jsme neváhali ni vteřinu. V sobotu ráno jsme vyrazili z řad zasloužilých vystoupili v osadě uprostřed bílé pouště. které nás provázelo s doslova příšerným místy přivádělo si dokonce obložil nohy zřejmě aby se mu zapařily). Existenci

provázení posilami členů. Z letadla jsme MoreToTheStomach Nesnesitelné horko, celou cestu spolu suchem v botách nás k zoufalství (Mr. Gregor igelitovými sáčky, alespoň trochu záhadného tvora se

nám sice prokázat nepodařilo, nicméně, objevili jsme mnoho informací o jeho způsobu života a zjistili, že se musíme mít na pozoru. Neboť tvor se rozmnožuje jako pýchavka, tedy vystřelením výtrusů do okolí. Tyto výtrusy však jsou prudce jedovaté. Museli jsme tedy být neustále ve střehu a při sebemenším náznaku ohrožení zanořit nechráněnou část těla, tedy hlavu, do horkého písku. Bylo to vskutku nepříjemné, ještěže nás před žářem chránili azbestové čepice. Další výzkumy odhalily, že tvor je patrně lidožravý, užívá pěstní klíny (které se bohužel Mr. Bendovi přes velkou snahu nepodařilo dopravit domů), bydlí v dutinách, objevili jsme u něj taktéž známky kanibalismu. Zajímavým zjištěním bylo, že netvor vyrábí LEGO, dokonce jsme objevili dřevěnou konstrukci k vybrušování jeho částíček. Tento tvor zřejmě jí vidličkou nebo vidličky. Další poznámka v mém notesu říká: „Možná je to Pája.“ Nalezli jsme také vzorky exkrementů, které jsme slušně zahrabali.

Během cesty jsme si natrénovali střelbu z foukačky, která však v praxi nenašla využití. Také jsme objevili složitý komplex písečných chodeb, ve kterých jsem téměř zabloudili. Cestou se nám podařilo několik experimentů s levitací. Celá naše expedice levitovala po úctyhodnou dobu asi jedné vteřiny.

Veškeré bádání nám ztěžoval poměrně vysoký počet běžkařů, kteří dle mého názoru nemají v poušti co dělat. Objekt zájmu jsme bohužel nezahlédli, a tak jen z několika málo poznatků mohli jsme usoudit jeho podobu. Tu jsme se pak pokusili vymodelovat z písku, nicméně nepříliš úspěšně. Kolem čtvrté hodiny jsme dorazili do osady LittleMonkUnderTheBrdies. Chtěli jsme vyhledat zdejší letiště, nicméně domorodci nás přesvědčili o výhodnosti zdejší autobusové dopravy (a letadlo bychom stejně nestihli). Na nádraží pak byly rozdány upomínkové kartičky (viz výše), které budou již brzy vlepeny do nových LGS zápisníků.

19.3.2005 LGS zachraňuje ropáky !

Ano, přátelé, je to skutečně tak, ačkoliv původně nešlo o ryze LGS výpravu, členové našeho klubu byli brzy požádáni o spolupráci a konzultace ve velmi závažném a naléhavém projektu. Bylo třeba poskytnout ohroženému

v panenské (a Černé Hory) smogu, plastů a Jediné, čeho tam (a o čem jsme se přesvědčili) bylo

Na cestu s týmem z oblasti biologie, práci vypomohly teoretické. Již ve náznaků dalo nebude snadná. měli brát zřejmě i

(alespoň mužská část) vystoupila z vlaku se silným šubáním ve stehenním svaly a zarudlými dlaněmi, většími než obvykle. Přesto jsme se nenechali odradit a vypravili se do rozbahněných hvozdů, neustále potkávajíc dámu ve žlutém, která i ve svém důchodovém věku překonávala nesnáze s lehkostí nám vlastní.

Po četných nesnázích se nám nakonec podařilo objevit opuštěný lom s vysokou koncentrací ropáků, které jsme se jali zachraňovat. Někteří ropáci doplatili na velkou rivalitu mezi vytvořenými týmy specialistů a zmizeli ze světa jako když praskne balónek. Následné fanatické myšlenky („Darujte jim svobodu!“) některých jedinců pak nakonec usmrtily i poslední přeživší ropáky. Záchranná akce tedy selhala. Ale ne tak docela. Snad ještě lépe než v Novém Mexiku se nám totiž podařil levitační pokus, jehož výsledky můžete vidět na fotografii.

Cestou jsme také potkali skupinku Strážců vesmíru (viz dole), kteří nám předvedli ukázkový zásah SuperUltraHyperGigaMegaZordu, když předtím zmorfovali, povolali své silozbraně a vyřídili si účty s bandou formelínů.

Tolik tedy k záchraně ropáků.

nutnou záchranu druhu ropáků, kteří přírodě poblíže Srbska trpí nedostatkem jiných nezbytností. měli vskutku dostatek na vlastní kůži bahno.

jsem vyrazil také zkušených odborníků které nám v obtížné především v oblasti vlaku se z některých usoudit, že akce Jako výstrahu jsme fakt, že většina z nás

Harold Gershwin